

КОНВЕНЦИЯ № 87 ЗА СИНДИКАЛНАТА СВОБОДА И ЗАКРИЛАТА НА ПРАВОТО НА СИНДИКАЛНО ОРГАНИЗИРАНЕ, 1948 Г.

Обн. ДВ. бр.35 от 2 Май 1997г.

ПРЕАМБЮЛ

Генералната конференция на Международната организация на труда, свикана в Сан Франциско от Административния съвет на Международното бюро на труда на 17 юни 1948 г. на своята Тридесет и първа сесия,

след като реши различни предложения да вземат формата на конвенция относно синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране, въпрос, включен като седма точка в дневния ред на сесията,

като взе предвид, че Преамбюлът на Устава на Международната организация на труда посочва между средствата за подобряване на положението на трудещите се и осигуряването на мира и "утвърждаването на принципа за синдикалната свобода",

като взе предвид, че Филадельфийската декларация отново потвърди, че "свободата на словото и на сдружаването е необходимо условие за продължителен прогрес",

като взе предвид, че Генералната конференция на своята Тридесет и първа сесия прие единодушно принципите, които трябва да бъдат в основата на международната уредба,

като взе предвид, че Общото събрание на Организацията на обединените нации на своята Втора сесия възприе тези принципи и покани Международната организация на труда да положи всички усилия за приемането на една или няколко международни конвенции,

приема на деветия ден от месец юли 1948 г. следната конвенция, която ще се нарича Конвенция относно синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране, 1948 г.:

Част първа.

Синдикална свобода

Член 1. Всяка държава—членка на Международната организация на труда, за която тази конвенция е в сила, се задължава да изпълнява следващите разпоредби.

Член 2. Трудещите се и работодателите, без каквато и да е разлика и без предварително разрешение, имат правото да образуват организации по свой избор, както и да се присъединяват към тези организации при единственото условие да се съобразяват с техните устави.

Член 3. 1. Организацията на трудещите се и на работодателите имат правото да изработват своите устави и правилници, да избират свободно своите представители, да организират управлението и дейностите си и да съставят свои програми за действие.

2. Публичните власти трябва да се въздържат от каквато и да е намеса, която може да ограничи това право или да попречи на неговото законно упражняване.

Член 4. Организацията на трудещите се и на работодателите не могат да бъдат разпуснати или дейността им спирана по административен ред.

Член 5. Организациите на трудещите се и на работодателите имат право да образуват и да се присъединяват към федерации и конфедерации и всяка организация, федерация или конфедерация има право да се присъединява към международни организации на трудещите се и на работодателите.

Член 6. Разпоредбите на чл. 2, 3 и 4 се прилагат и за федерациите и конфедерациите на организациите на трудещите се и на работодателите.

Член 7. Придобиването на качеството на юридическо лице от организациите на трудещите се и на работодателите, от техните федерации и конфедерации не може да се подчинява на условия, които са от естество да ограничат прилагането на чл. 2, 3 и 4.

Член 8. 1. При упражняването на правата, признати в тази конвенция, трудещите се, работодателите и съответните техни организации са длъжни също, както останалите лица и организирани общности, да спазват законността.

2. Националното законодателство не трябва да накърнява, нито да се прилага по начин, който накърнява гаранциите, предвидени в тази конвенция.

Член 9. 1. Националното законодателство определя степента, в която гаранциите, предвидени в тази конвенция, се прилагат за въоръжените сили и полицията.

2. В съответствие с принципите, установени в ал. 8 на чл. 19 от Устава на Международната организация на труда, ратификацията на тази конвенция не може да бъде основание за накърняване на който и да е вече съществуващ закон, съдебно решение, обичай или споразумение, които предоставят на служещите във въоръжените сили и полицията гаранциите, предвидени в конвенцията.

Член 10. В тази конвенция терминът "организация" означава всяка организация на трудещите се или на работодателите, която има за цел да насърчава и защитава интересите на трудещите се или на работодателите.

Част втора.

Защита на правото на синдикално организиране

Всяка държава—членка на Международната организация на труда, за която тази конвенция е в сила, се задължава да вземе всички необходими и подходящи мерки, за да осигури на трудещите се и на работодателите свободното упражняване на правото на синдикално организиране.

Част трета.

Разни разпоредби

Член 12. 1. За териториите по чл. 35 от Устава на Международната организация на труда, изменен през 1946 г., с изключение на териториите, посочени в параграф 5 на този член, всяка

държава—членка на организацията, която ратифицира тази конвенция, трябва да изпрати до генералния директор на Международното бюро на труда, едновременно с ратификацията или в най-кратък срок след нея, декларация, в която посочва:

а) териториите, за които се задължава да прилага без изменение разпоредбите на конвенцията;

б) териториите, за които се задължава да прилага разпоредбите на конвенцията, с изменения и в какво се състоят тези изменения;

с) териториите, в които конвенцията е неприложима, и причините за това;

д) териториите, за които се въздържа от решение.

2. Задълженията по букви "а" и "б" на ал.1 се считат за неразделна част от ратификацията и ще имат същите последици.

3. Всяка държава членка може да оттегли с нова декларация всичките или част от резервите, направени в предходна декларация по силата на букви "б", "с" и "д" от ал. 1 на този член.

4. Всяка държава членка може по времето, през което тази конвенция може да бъде денонсирана съгласно разпоредбите на чл. 16, да изпрати на генералния директор нова декларация, с която да измени изцяло или частично предходната декларация, като изложи положението в определени територии.

Член 13. 1. Когато въпросите, уредени в тази конвенция, влизат в рамките на компетентността на властите на дадена неметрополна територия, държавата членка, която отговаря за международните отношения на тази територия, със съгласието на правителството на тази територия, може да изпрати от нейно име до генералния директор на Международното бюро на труда декларация за приемане на задълженията, произтичащи от тази конвенция.

2. Декларация за приемане задълженията, произтичащи от тази конвенция, може да бъде изпратена до генералния директор на Международното бюро на труда от:

а) две или повече държави—членки на организацията, за територия, която е под тяхна обща власт;

б) всяка международна институция, отговорна за управлението на дадена територия, съобразно разпоредбите на Устава на Обединените нации или всяка друга разпоредба, която е в сила за тази територия.

3. Изпратените декларации на генералния директор на Международното бюро на труда съобразно разпоредбите на предходните алинеи на този член трябва да посочват дали разпоредбите на конвенцията ще бъдат прилагани

в съответната територия, със или без изменение; когато декларацията посочва, че разпоредбите на конвенцията ще се прилагат с изменения, тя трябва да пояснява същността на тези изменения.

4. Заинтересуваната държава членка, заинтересуваните държави членки или заинтересуваната международна институция могат да оттеглят, изцяло или частично, с нова декларация правото да прибягват до посочено изменение в предходна декларация.

5. Заинтересуваната държава членка, заинтересуваните държави членки или заинтересуваната международна институция могат през периода, през който конвенцията може да бъде денонсирана съгласно разпоредбите на чл. 16, да изпратят на генералния директор на Международното бюро на труда нова декларация, с която изменят изцяло или частично предходните декларации, като изложат положението относно прилагането на тази конвенция.

Част четвърта.

Заклучителни разпоредби

Член 14. Официалните ратификации на тази конвенция ще бъдат съобщавани на Генералния директор на Международното бюро на труда и регистрирани от него.

Член 15. 1. Тази конвенция обвързва само държавите членки, чиято ратификация е регистрирана в Международното бюро на труда.

2. Тя влиза в сила 12 месеца след като ратификациите на две държави—членки на Международната организация на труда, бъдат регистрирани от генералния директор.

3. След това конвенцията ще влиза в сила за всяка държава членка 12 месеца от датата, на която нейната ратификация е била регистрирана в Международното бюро на труда.

Член 16. 1. Всяка държава—членка на Международната организация на труда, която е ратифицирала тази конвенция, може да я денонсира след изтичането на 10 години от датата на първоначалното ѝ влизане в сила с акт, изпратен до Генералния директор на Международното бюро на труда и регистриран от него. Денонсирането ще влезе в сила една година след датата на регистрирането му.

2. Всяка държава—членка на Международната организация на труда, ратифицирала тази конвенция, която в срок една година след изтичането на периода от 10 години по предходната алинея

не използва възможността за денонсиране, предвидена от този член, ще бъде обвързана за нов период от 10 години и впоследствие ще може да я денонсира при изтичането на всеки 10 години съгласно условията, предвидени в този член.

Член 17. 1. Генералният директор на Международното бюро на труда уведомява държавите—членки на Международната организация на труда, за всички регистрации на ратификации, декларации или актове за денонсиране, които са му били съобщени от държавите—членки на организацията.

2. Като уведомява държавите—членки на Международната организация на труда, за регистрирането на втората ратификация, която му е била съобщена, генералният директор привлича вниманието им върху датата, от която конвенцията влиза в сила.

Член 18. Генералният директор на Международното бюро на труда предоставя на генералния секретар на Организацията на обединените нации за регистриране съобразно чл. 102 от Устава на Организацията на обединените нации пълна информация относно всички ратификации, декларации и актове за денонсиране, които той е регистрирал съгласно предходните членове.

Член 19. Всеки път, когато сметне за необходимо, Административният съвет на Международното бюро на труда ще представя на Генералната конференция доклад относно прилагането на конвенцията и ще преценява дали трябва да се включи в дневния ред на конференцията въпросът за нейната пълна или частична ревизия.

Член 20. 1. В случай, че конференцията приеме нова конвенция, която изцяло или частично ревизира тази конвенция, и ако новата конвенция не предвижда друго:

а) ратификацията от държавата членка на новата конвенция води по право, независимо от чл. 16, до незабавното денонсиране на тази конвенция при условие, че новата ревизираща я конвенция е влязла в сила;

б) от датата на влизането в сила на новата ревизираща я конвенция тази конвенция ще престане да бъде открита за ратифициране от държавите—членки на Международната организация на труда.

2. Тази конвенция ще остане в сила по своята форма и съдържание за държавите членки, които са я ратифицирали и които не са ратифицирали новата ревизираща я конвенция.

Член 21. Френският и английският текст на тази конвенция имат еднаква сила.